

персональних даних у соціальних мережах свідчать численні випадки шахрайства. З урахуванням глобального характеру інформаційних процесів у соціальних мережах, можна зробити висновок, відповідно до якого наявних національних правових норм для повноцінного захисту інформації недостатньо, що робить актуальним дотримання міжнародного законодавства.

Тож, перед Україною стоїть завдання, пов'язане з виконанням міжнародних зобов'язань. Гармонізація українського законодавства з законодавством Європейського Союзу є довготривалим процесом, який потребує комплексного підходу. Водночас, Європейський Союз продовжує активно накопичувати масив законодавства у сфері захисту персональних даних. Тому, аби Україна змогла долучитися до цифрового простору Європи, варто без затримок здійснити перебудову застарілих національних правових норм у сфері інформації.

Література

1. Конституція України від 28 чер. 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про інформацію: Закон України від 02 жовт. 1992 р. № 2657-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 48. Ст. 650.
3. Про захист персональних даних: Закон України від 01 чер. 2010 р. № 2297-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 34. Ст. 481.
4. Легка О.В. Актуальні питання захисту персональних даних: вітчизняний та міжнародний досвід. *Правова позиція*. 2021. № 2(31). С. 74-79.
5. Павлюк І., Калічак В. Чи реально притягти до відповідальності за порушення захисту персональних даних в Україні? *Юридична Газета*. 2021. № 6 (736). URL: <https://yur-gazeta.com/dumka-eksperta/chi-realno-prityagti-do-vidpovidalnosti-za-porushennya-zahistu-personalnih-danih-v-ukrayini.html> (дата звернення: 15.01.2022).

УДК 327.7(043.2)

Кузьмін А.Р., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

УЧАСТЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ЦИФРОВІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА ЧЕРЕЗ ДІДЖИТАЛ ТЕХНОЛОГІЇ

Цифровізація в популярній науковій літературі визначається як спосіб організації суспільного життя навколо цифрових комунікацій та медіа, і сьогодні вона впливає фактично на всі суспільні сфери. Розвиток інформаційно-комунікативних технологій, в тому числі електронних мереж, викликав необхідність розбудови ефективних цифрових процесів

та розвитку діджиталізації економічних відносин [1]. Сьогодні концептуальна трансформація діяльності учасників економічних відносин відбувається при необхідності досягнення найбільш складних рівнів цифровізації в економіці та розбудови єдиної цифрової системи.

Такі суттєві зміни на державному рівні вимагають значних фінансових впливань, і для цього, на державному рівні вводяться програми підтримки діджиталізації суспільства, такі як: «Концепція розвитку цифрових компетентностей», «Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки», «Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки». В вищезгаданих нормативних документах передбачено план розвитку і впровадження цифрових технологій, що має вводитися у всіх сферах державного та суспільного життя. Також важливе значення має підтримка державним бюджетом, в який ще на початку проектування було передбачено витрати:

5 млрд гривень закладено на розвиток цифрових інновацій та технологій;

3,6 млрд. витратять на впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій у системі державного управління;

718 млн. зарезервували на реалізацію Національної програми інформатизації, розвиток адміністративних послуг та їх цифровізацію (е-Ветеран, е-Нотаріат, е-Аудитор е-Податки, е-Будівництво тощо);

600 млн планують направити на розвиток пріоритетних проектів у галузі ІТ та навчання цифрової грамотності;

500 млн. виділено на розвиток мереж доступу в Інтернет у сільській місцевості;

400 млн. заклали на інформаційно-технологічне забезпечення проведення Всеукраїнського перепису населення;

318 млн. підуть на розширення функціональних можливостей єдиного державного веб-порталу електронних послуг «Портал Дія» [2].

Також треба зауважити, що фінансування Міністерства цифрової трансформації України у 2022 році буде збільшено на 66,5%.

У 2020 році була укладена угода щодо надання Україні 25 мільйонів євро допомоги у сфері цифровізації.

Також фінансування здійснюється за рахунок фінансової підтримки окремих економічних організацій. Наприклад, уряд Швеції та Програма розвитку ООН (ПРООН) надають фінансування на підтримку електронних та інклюзивних сервісів для вразливих груп населення України. Трирічний проект «Електронні, інклюзивні, доступні: підтримка цифровізації державних послуг в Україні» (Підтримка DIA) із загальним бюджетом 128 млн грн (приблизно 4,5 млн доларів США) допоможе Мінцифрі реалізувати спільні цілі та ініціативи у цифровому форматі. Проект спрямований на покращення якості доступу громадян до електронних адміністративно-соціальних послуг. Цей проект запущений Мінцифрою та

Програмою розвитку ООН (ПРООН) в Україні за підтримки Посольства Швеції. Цією програмою передбачено:

- комплексні послуги для громадян, які належать до вразливих груп населення;
- розробка програмного забезпечення для послуг та супутнє обладнання;
- створення стійкої інфраструктури та доступ до інформаційно-комунікаційних технологій;
- підвищення рівня цифрової грамотності та кібергігієни, програми з цифрової освіти;
- комунікаційні кампанії про електронні послуги та створення служб підтримки користувачів сервісів;
- система підвищення кваліфікації та нормативною базою;
- навчальні та тренінгові програми в державних органах влади, ЦНАП тощо;
- співпраця з офісом Уповноваженого з прав людини [3].

Вважаємо, що на інформатизацію держави і суспільства виділяються величезні кошти, які йдуть безпосередньо з державного бюджету або зовнішніх надходжень, що йдуть з міжнародних фінансових організацій. Проте, чи варто виділяти такі значні суми на розвиток таких технологій в Україні? Українське суспільство через певне своє консервативне ставлення до нововведень не завжди готове до них. Також існують питання, пов'язані з українськими пенсіонерами, які отримують надто маленьку пенсію, щоб оцінити будівництво доріг, питання зовнішньої політики та цифровості. Тому нинішнім лідерам держави варто детальніше підходити до реформ, особливо, які тягнуть значні грошові впливи.

Література

1. World Economic Situation and Prospects 2019 (2019). URL: https://www.un.org/development/desa/dpad/wp-content/uploads/sites/45/WESP2019_BOOK-web.pdf.

2. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: затв. розпорядженням КМУ від 17 січ. 2018 р. № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p#Text>.

3. Про державний бюджет України на 2022 рік: Закон України від 02 груд. 2021 р. № 1928-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1928-20#Text>.